

København 15. september: Symposium om fremtidens tannlege:

Søkt sammensurium

Noen reiser synes nærmest meningsløse fra ende til annen. Dette var en slik tur. Men ved nærmere ettertanke var det muligens verdt flybilletten likevel. Så vet vi at vi ikke gikk glipp av noe. Og vi fikk kanskje vite hvorfor det var nettopp H. C. Andersen som skrev eventyret om keiserens nye klær.

Både nysgjerrighet og et ørlite snev av mistenksomhet ble vekket da firmaet InterDental Teknik inviterte til konferansen «Fremtidens tandlæge, fra klinik til globaliseret virksomhed» med ikke mindre enn fire gullsponsorer: Nobel Biocare, tandlægenet.dk, Pricewaterhouse Coopers og Dandental. Vi skulle få møte næringslivets mest spennende personligheter, og mennesker med holdninger (!) til globalisering, inntjening og fremtidens pasienter.

«Pasienter kan velge tannbehandling i utlandet...» sto det. «Hva kan få dem til å velge deg?» og «Er du og din klinik klar til globaliseringen?» Alt dette skulle besvares på «årets mest innovative symposium for tannleger».

Når sant skal sies var det ikke mange som hadde latt seg lokke, men nok til at symposiet ble gjennomført, med rundt 30 tilhørere. Det vi rakk over av samtale og samtalepartnere i lunsjpausen og andre pustehull, bekreftet at de fleste av dem var tannleger. I hovedsak privatpraktiserende, fra København og

Illustrasjonen til symposiet er like lite klargjørende som alt annet. For hva skal dette bety?

omegn. De var høflige, og svarte med et stivt lite smil at de fikk mye ut av dagen. Det gjelder å være forberedt på morgendagen, og det den kan bringe, lød refrenget.

Og det var mulig å få mye ut av dagen. De fleste av foredragsholderne var gode på sitt felt, morsomme, drevne

og gode til å fange en forsamling. En av dem hadde riktignok misforstått de fleste sosiologiske teorier vi klarte å gjenkjenne. Men det får gå.

Her var direktøren for et institutt for fremtidsforskning, en økonom fra et institutt for helsetjenesteforskning, en kommunikasjonsekspert med hovedfag i retorikk, en internasjonal helserådgiver fra et stort legemiddelfirma, en lektor i vitenskapsteori og til slutt en tannlege.

Globalisering, ja vel. Verden vil bedras, tenkte vi. Dette var grenseløst. Grenseløst søkt. Hovedproblemet var at ingen snakket til det vi må anta var målgruppen denne dagen. Det var så og si ikke en eneste henvendelse til tannlegene, som hadde betalt tolv hundre danske kroner for å sitte der i syv timer. Her var det standardmanus hele veien, selv om en og annen hadde spandert å bruke noen sekunder på å lage en tittel som hadde ordet tannlege i seg.

Slikt er rett og slett frekt, og arrangøren bør skamme seg. Dette hang ikke på noe som helst tannlegegrep. Ikke for en traust nordmann, som ikke er tannlege, i hvert fall. Og de danske tannlegene som sa seg godt fornøyd kan ikke ha ment det. Vi har større tiltro til danskene enn som så. Eventyret om keiserens nye klær til tross.

Tekst og foto: Ellen Beate Dyvi